

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

17 juli 2000

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0203/2000

VERSLAG

over de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's betreffende het plan voor de bijdrage van de Gemeenschap aan de dopingbestrijding in de sport (COM(1999) 643 – C5-0087/2000 - 2000/2056(COS))

Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport

Rapporteur: Teresa Zabell

INHOUD

Blz.

PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPRESOLUTIE.....	5
TOELICHTING	12
ADVIES VAN DE COMMISSIE MILIEUBEHEER, VOLKSGEZONDHEID EN CONSUMENTENBELEID	18

PROCEDUREVERLOOP

Bij schrijven van 3 december 1999 deed de Commissie de mededeling aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's betreffende het plan voor de bijdrage van de Gemeenschap aan de dopingbestrijding in de sport (COM(1999) 643 - 2000/2056(COS)) toekomen aan het Parlement.

Op 18 februari 2000 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van deze mededeling naar de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport als commissie ten principale en naar de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie, de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid als medeadviserende commissies (C5-0087/2000).

De Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport benoemde reeds op haar vergadering van 27 januari 2000 Teresa Zabell tot rapporteur.

Zij behandelde de mededeling van de Commissie en het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 29 februari 2000, 22 juni en 13 juli 2000.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de ontwerpresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Giuseppe Gargani, voorzitter; Vasco Graça Moura, ondervoorzitter; Giorgio Ruffolo, ondervoorzitter; Ulpu Iivari, ondervoorzitter; Teresa Zabell, rapporteur; Konstantinos Alyssandrakis (verving Alexandros Alavanos), Roberta Angelilli (verving Thierry de La Perriere), Ole Andreasen, Pedro Aparicio Sánchez, Per-Arne Arvidsson (verving Christopher Heaton-Harris), Carlo Fatuzzo (overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Enrico Ferri (overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Geneviève Fraisse, Vitalino Gemelli (overeenkomstig artikel 153, lid 2 van het Reglement), Lissy Gröner, Cristina Gutiérrez Cortines (verving Mónica Ridruejo), Ruth Hieronymi, Magdalene Hoff (verving Barbara O'Toole), Lucio Manisco, Maria Martens, Mario Walter Mauro, Pietro-Paolo Mennea, Jens Dyhr Okking, Doris Pack, Roy James Perry, Christa Prets, Frédérique Ries (verving Marieke Sanders-ten Holte), Martine Roure, The Earl of Stockton (verving Vittorio Sgarbi), Christine de Veyrac, Kathleen Van Brempt, Luckas Vander Taelen, Valter Veltroni, Eurig Wyn, Sabine Zissener en Myrsini Zorba.

Het advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid is bij dit verslag gevoegd; de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken heeft op 21 juni 2000 besloten geen advies uit te brengen. De Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie heeft op 24 februari 2000 besloten geen advies uit te brengen.

Het verslag werd ingediend op 17 juli 2000.

De termijn voor de indiening van amendementen wordt bekendgemaakt in de ontwerpagenda voor de vergaderperiode waarin het verslag wordt behandeld.

ONTWERPRESOLUTIE

Resolutie van het Europees Parlement over de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's betreffende het plan voor de bijdrage van de Gemeenschap aan de dopingbestrijding in de sport (COM(1999) 643 – C5-0087/2000 - 2000/2056(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie (COM(1999) 643 – C5-0087/2000¹),
- gelet op artikel 152, lid 1 van het EG-Verdrag,
- gezien richtlijn 94/33/EG van de Raad van 22 juni 1994 inzake de bescherming van jongeren op het werk²,
- gezien de aan het Verdrag van Amsterdam gehechte Verklaring nr. 29 betreffende sport,
- gezien het op 16 november 1989 door de Raad van Europa goedgekeurde Verdrag ter bestrijding van doping,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 juni 1997 over de rol van de Europese Unie op het gebied van de sport³,
- gezien het advies van het Comité van de regio's inzake het "Europese sportmodel"⁴,
- gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁵,
- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de Raad van Wenen van 11-12 december 1998 inzake doping in de sport,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 17 december 1998 over urgente maatregelen tegen doping in de sport⁶,
- gezien de conclusies van de in mei 1999 in Olympia gehouden Sportconferentie van de Europese Unie,
- gezien het verslag van de Commissie aan de Europese Raad teneinde de bestaande sportstructuren te vrijwaren en de sport haar sociale functie in het kader van de Gemeenschap te laten behouden - Verslag van Helsinki over sport (COM(1999) 644),
- gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,

¹ PB C nog niet gepubliceerd

² PB L 216 van 20.8.1994, blz. 12.

³ PB C 200 van 30.6.1997, blz. 252.

⁴ Advies 37/99 van het Comité van de regio's d.d. 16.9.1999.

⁵ CES 589/2000.

⁶ PB C 98 van 9.4.1999, blz. 291.

- gezien het verslag van de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport en het advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid (A5-0203/2000),
- A. overwegende dat meer dan de helft van de burgers van de Europese Unie regelmatig aan sportactiviteiten deelnemen en dat nagenoeg 2 miljoen leraren, instructeurs en vrijwilligers hun werk of vrije tijd besteden aan de organisatie van sportactiviteiten,
- B. overwegende dat de beroeps- en amateursport naast zijn economische betekenis ook een belangrijke educatieve en maatschappelijke rol vervult door het bevorderen van vriendschap, solidariteit en fair play en door vreemdelingenhaat en racisme te helpen overwinnen,
- C. overwegende dat sportmannen en -vrouwen voor veel Europeanen en met name voor jongeren een voorbeeldfunctie vervullen,
- D. overwegende dat de overcommercialisering van de sport, de overbelasting van de sportkalender en de steeds hogere fysieke en mentale eisen die aan sportmannen en -vrouwen worden gesteld, tot een steeds zwaardere competitiedruk hebben geleid,
- E. overwegende dat kan worden aangetoond dat deze druk schadelijk is voor de gezondheid van sporters, maar er bovendien de oorzaak van is dat het gebruik van dopingproducten toeneemt,
- F. overwegende dat het gebruik van dopingproducten door sporters indruist tegen de geest van eerlijkheid, solidariteit en fair play die de sport zouden moeten kenmerken,
- G. overwegende dat het gebruik of de consumptie van dopingproducten door sporters schadelijk kan zijn voor hun gezondheid en de gunstige uitwerking op de gezondheid van deelname aan sportactiviteiten ongedaan kan maken,
- H. overwegende dat sporters steeds meer tijd besteden aan reis- en wedstrijdactiviteiten binnen de EU en buiten hun lidstaten,
- I. overwegende dat de meeste lidstaten er een eigen wetgeving ter bestrijding van dopinggebruik op nahouden,
- J. overwegende dat dit een supranationaal probleem is, dat niet kan worden opgelost wanneer de betrokken landen ieder voor zich optreden,
- K. overwegende dat het Verdrag weliswaar niet in een rechtsgrondslag voor communautair optreden op sportgebied als zodanig voorziet, maar dat daarnaast tal van communautaire beleidsvormen en instrumenten op Europees en nationaal niveau kunnen worden gemobiliseerd in de strijd tegen doping,
- L. overwegende dat ook commerciële sponsors er belang bij hebben dat doping wordt tegengegaan,

- M. overwegende dat de farmaceutische industrie bezorgd is omtrent de gezondheid van sporters,
- N. overwegende dat moet worden erkend dat niet alle vormen van doping met opzet plaatsvinden en dat deze niet noodzakelijkerwijs het prestatievermogen van sporters ten goede komen,
- O. overwegende dat doping niet alleen in professionele sporttakken en op professioneel niveau bestaat, maar ook wordt gebruikt in amateursporten en op amateursniveau, en dat derhalve een onderscheid moet worden gemaakt tussen opzettelijke en accidentele doping,
- P. overwegende dat het recht op verdediging, dat berust op het vermoeden van onschuld en het recht op tegenspraak, een van de basisbeginselen is van het Handvest van de mensenrechten,
- Q. overwegende dat sporters het recht moeten hebben hun onschuld aan om het even welk strafbaar feit zowel binnen als buiten de sport aan te tonen,
- R. overwegende dat de bescherming en het vertrouwelijke karakter van gegevens met betrekking tot monsternemingen en de afhandeling van strafrechtelijke procedures middels het communautaire recht moet kunnen worden afgedwongen, onder vrijwaring van het recht op een persoonlijke levenssfeer en van de goede naam van de betrokken sportlieden,
- S. overwegende dat ten aanzien van de gezondheid van sportende kinderen en adolescenten dezelfde strenge regels moeten gelden als met betrekking tot kinderarbeid in het arbeidsrecht,
1. dringt aan op opnemings in het Verdrag van een rechtsgrondslag voor een communautair sportbeleid;
 2. brengt in herinnering dat het Europees Hof van Justitie in recente uitspraken heeft bevestigd dat de sport geen specifieke kenmerken heeft die ruimte laten voor een bijzondere behandeling bij de toepassing van de EU-wetgeving, hetgeen de noodzaak aantoont van opnemings van een rechtsgrondslag voor de sport in het Verdrag;
 3. is ingenomen met de mededeling van de Commissie en het daarin voorgestelde beleid, maar verzoekt de Commissie een onderzoek in te stellen naar de oorzaken van doping in diverse takken van sport en op verschillende niveaus;
 4. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan zich zorgvuldig te beraden over mogelijke maatregelen ter bestrijding van doping in de sport, zoals aangegeven door de Europese Werkgroep voor de Ethiek;
 5. verzoekt de met de sportwereld verbonden multinationale ondernemingen een deel van de winst weer in de bestrijding van doping te investeren, op de wijze die zij het meest geschikt achten;
 6. verzoekt de Commissie het IOC ertoe aan te sporen om de lijst van stimulerende middelen periodiek, maar minstens één maal per jaar, te herzien;

7. stelt vast dat het gebruik van dopingproducten niet beperkt blijft tot de professionele sport maar ook wijd verbreid is in amateursporten (bijvoorbeeld fitness, bodybuilding enz.) waardoor doping een algemeen gezondheidsprobleem, een nieuwe vorm van drugafhankelijkheid en een ernstige bedreiging voor de ethiek van de sport wordt;
8. dringt er derhalve bij de Commissie op aan de dopingkwestie grondig te bestuderen in het kader van het nieuwe programma voor volksgezondheidsmaatregelen;
9. verzoekt de Commissie binnen het vijfde kaderprogramma intensiever onderzoek te doen naar dopingmiddelen, opsporingsmethoden, het effect van het gebruik van dopingmiddelen op de gezondheid en de beperkingen van door het menselijk lichaam aangemaakte natuurlijke hormonen;
10. neemt met voldoening kennis van het voornemen van de Commissie om de educatieve, beroepsopleidings- en jongerenprogramma's van de Europese Unie in te zetten als instrument om jongeren te informeren over de gevaren van dopingproducten, maar dringt er bij de Commissie tevens op aan om in samenwerking met bekende atleten een voorlichtingscampagne te starten, waarmee goede voorbeelden op alle gebieden van sportbeoefening worden gegeven;
11. is van mening dat het voorlichtingsbeleid, met name in de media, het publiek de trainingsprogramma's van atleten moet laten zien en niet alleen de resultaten van sportmanifestaties, en nuttige informatie moet verstrekken over de negatieve gevolgen van doping voor de gezondheid;
12. is ingenomen met het voornemen van het Directoraat-generaal onderwijs en cultuur om een voorlichtings- en bewustmakingscampagne omtrent het gebruik van doping in de sport te ondersteunen;
13. stelt vast dat de productie en distributie van dopingproducten een internationale zaak geworden is die door goed georganiseerde criminele netwerken wordt geleid;
14. juicht het voornemen van de Commissie toe om gebruik te maken van communautaire programma's ter verbetering van de politieke en justitiële samenwerking tussen de lidstaten;
15. verzoekt de Commissie met aandrang ten volle gebruik te maken van haar uit artikel 12 van richtlijn 92/27/EG van de Raad voortvloeiende bevoegdheden om een haalbaarheidsonderzoek in te stellen naar de mogelijkheid om op de verpakking van farmaceutische producten een standaardlogo aan te brengen met een "verkeerslicht" dat in een oogwenk aangeeft of een bepaald product bij een dopingtest voor een sportman of -vrouw met zekerheid/eventueel/beslist niet zou leiden tot een positief resultaat;
16. verzoekt de Commissie onder gebruikmaking van artikel 152 van het Verdrag te streven naar nauwere coördinatie van het dopingbeleid in de sport en aan de Raad een aanbeveling voor te leggen inzake dopingpreventie in de sport, met name in de amateursport;

17. juicht het toe dat in begrotingslijn B3-2020 ruimte is gecreëerd voor de financiering van modelprojecten ter ondersteuning van campagnes voor de bestrijding van het gebruik van dopingproducten in de sport in Europa;
18. verzoekt de Commissie overeenkomstig artikel 152 van het Verdrag in haar voorlichtingscampagnes over de gevaren van dopingproducten informatie te verschaffen over de mogelijke schadelijke gevolgen van "bijna-dopingproducten" en bekende sportwinkels, gymnastiekscholen e.d. ervan te weerhouden deze producten te verkopen en het routineuze gebruik van medicinale middelen voor kleinere kwalen tegen te gaan;
19. verzoekt de Commissie om er bij de sportorganisaties op aan te dringen de gender mainstreaming in de praktijk te brengen en ervoor te zorgen dat vrouwen bij alle besluitvormingsprocessen en in het Agentschap voor de bestrijding van doping worden betrokken;
20. verzoekt de Commissie en de lidstaten er bij de sportorganisaties op aan te dringen dat zij bij de besluitvorming omtrent het tijdstip van de dag waarop sportevenementen plaatsvinden, sportkalenders, de duur van competities e.d. prioriteit geven aan de gezondheid van sportmannen en -vrouwen;
21. verzoekt de Commissie en de lidstaten er bij de sportbonden op aan te dringen dat zij erop staan dat sportmannen en -vrouwen een verplicht medisch onderzoek ondergaan alvorens ze van hun sportbond een vergunning krijgen;
22. verzoekt de Commissie bij de Raad overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag zo spoedig mogelijk een aanbeveling in te dienen met het oog op de toetreding van de Europese Gemeenschap tot het Verdrag ter bestrijding van doping van de Raad van Europa;
23. steunt de invoering van een internationaal Antidopingagentschap, gestoeld op de beginselen van onafhankelijkheid, transparantie en neutraliteit, en verlangt een actieve betrokkenheid van de EU-lidstaten die aan dit agentschap deelnemen die meer op elkaar is afgestemd en doeltreffender is;
24. verzoekt de Commissie het Parlement en de Raad zo spoedig mogelijk een voorstel voor te leggen met het oog op de actieve en effectieve formalisering van de medewerking van de Gemeenschap aan het Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping (WADA);
25. verzoekt de Commissie er bij het WADA op aan te dringen, in samenwerking met het Internationaal Olympisch Comité, in door het IOC erkende laboratoria ISO-normen vast te stellen en met name een onderzoek in te stellen naar de positieve effecten van de vaststelling van ISO-norm 17025, alsmede om een geharmoniseerde procedure vast te stellen voor het verzamelen van monsters, die ook betrekking heeft op de standaardisatie van het materiaal, de apparatuur en de bevoegdheid van het met het verzamelen belaste personeel;
26. verzoekt de Commissie er bij het WADA op aan te dringen hoge prioriteit toe te kennen aan de bescherming van wettelijk minderjarigen (en na te gaan wie er aansprakelijk moet worden gesteld indien zij dopingmiddelen gebruiken), aan het instellen van controles

buiten het competitiegebeuren om, en aan het opstellen van één enkele lijst van dopingproducten en verboden behandelingen voor de EU en zo mogelijk voor de hele wereld;

27. verzoekt de Commissie er bij het WADA op aan te dringen zorgvuldig na te gaan of geneesmiddelen voor kwalen zoals gewone verkoudheid al dan niet op deze lijst horen te staan;
28. verzoekt de Commissie er bij het WADA op aan te dringen hoge prioriteit toe te kennen aan de vaststelling van uniforme en effectieve sancties voor sportmannen en -vrouwen uit alle takken van sport en uit alle landen die dopingmiddelen gebruiken en ervoor te zorgen dat ook sportclubs, -verenigingen en -bonden aan sancties kunnen worden onderworpen, aangezien ook deze organisaties bij doping betrokken kunnen zijn;
29. verzoekt de Commissie er bij het WADA op aan te dringen om een geharmoniseerde disciplinaire procedure vast te stellen die de rechten van de sportlieden waarborgt;
30. verzoekt de Commissie er bij het WADA op aan te dringen om de verschillende nationale systemen te coördineren, teneinde dubbel werk en overlappingen te voorkomen tussen de door de officiële instanties, sportorganisaties en het Agentschap zelf verrichte controles binnen en buiten de wedstrijdsport, alsmede om bijzondere steun en aandacht te verlenen aan de landen die wegens gebrek aan middelen geen nationaal antidopingbeleid kunnen ontwikkelen en toepassen;
31. verzoekt de Commissie regelmatig verslag uit te brengen over de werkzaamheden van dit agentschap en over de behaalde resultaten;
32. verzoekt de Commissie, in overleg met de Raad van Europa tegen 1 april 2001 een conferentie bijeen te roepen voor het opstellen van een gedragscode in de sport;
33. verzoekt de Commissie met aandrang bij het opzetten van communautaire beleidsvormen en -instrumenten vooral de boodschap te benadrukken dat het bij sportbeoefening niet alleen te doen is om winnen of verliezen, maar dat sport ook de gezondheid van de individuen goede komt en daarnaast nog bredere maatschappelijke voordelen biedt;
34. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de regio's en de regeringen van de lidstaten.

TOELICHTING

INLEIDING

1. Volgens het Olympisch Handvest dient sport te worden bedreven "in een geest van vriendschap, solidariteit en fair play". Het is duidelijk dat "doping" - m.a.w. het gebruik van stimulerende middelen door sporters - vierkant indruist tegen deze idealen.

2. Het is moeilijk te zeggen hoe wijdverbreid dopinggebruik feitelijk is. Enerzijds is er inmiddels weliswaar een einde gekomen aan de stelselmatige en door de overheid gesteunde dopingprogramma's waarvan wij weten dat zij in de jaren '70 en '80 in sommige communistische landen in Europa bestonden, maar anderzijds zijn er duidelijke aanwijzingen dat, naarmate er steeds verfijndere testmethoden zijn ontwikkeld, ook de gebruikers en leveranciers van stimulerende middelen zich alsmaar verder hebben bekwaamd in technieken om heimelijk toch doping te gebruiken. Bovendien zijn veel van de gebruikte testcriteria zeer breedshalig en kunnen sommige dopingtechnieken met de thans gebruikelijke testmethoden niet goed worden opgespoord: zo kunnen sommige pepmiddelen niet aan de hand van urineonderzoek worden opgespoord en is het Internationaal Olympisch Comité om een aantal redenen niet bereid bloedproeven verplicht te stellen. Eens te meer moet worden geconstateerd dat het feit dat de 27 laboratoria die officieel door het IOC zijn erkend, niet over een ISO-norm beschikken, ten koste gaat van de effectiviteit van het laboratoriumonderzoek naar verboden stoffen. Tenslotte voelen veel sportorganisaties zich in wettelijk opzicht kwetsbaar omdat zelfs de kleinste vergissing bij een testprocedure kan resulteren in een kostbare rechtszaak die kan worden aangespannen door de sportman die zich in zijn bestaanszekerheid bedreigd acht.

3. Hoe moeilijk de precieze omvang van het probleem ook te bepalen is, de laatste jaren is de overtuiging gegroeid dat het gebruik van stimulerende middelen door sporters is toegenomen. In 1998 was een reeks roemruchte schandalen (o.a. in de Ronde van Frankrijk) voor het IOC aanleiding om een internationale conferentie bijeen te roepen met het oog op de oprichting van een Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping (WADA). In december 1998 gaf de Europese Raad van Wenen uiting aan zijn bezorgdheid over het dopingfenomeen in de sport en drong hij aan op een communautair optreden op dit terrein. In de loop van diezelfde maand nam het Europees Parlement een resolutie aan waarin de Commissie werd verzocht op communautair niveau maatregelen voor te stellen en aan te geven hoe dopingbestrijdingsmaatregelen op Europees en nationaal niveau beter zouden kunnen worden gecoördineerd.

4. In de onderhavige mededeling beschrijft de Commissie de maatregelen die zij heeft genomen en geeft zij aan welke voorzieningen in de toekomst kunnen worden getroffen.

DE MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

5. In de mededeling wordt betoogd dat het dopingfenomeen thans doorgaans de vorm aanneemt van stelselmatig en georganiseerd gebruik van stimulerende middelen in teamverband en niet zozeer in geïsoleerde gevallen. Sport is big business geworden en dat is, zoals de Commissie aangeeft, een belangrijke oorzaak voor de verspreiding van het dopinggebruik. De toename van het aantal sportcompetities, het steeds korter worden van professionele sportcarrières, de kwalijke gevolgen van contracten tussen bepaalde sportbonden en hun sponsors, en de druk die doorgaans op jonge sporters wordt uitgeoefend, zijn stuk voor stuk het gevolg van

overcommercialisering en maken de verleiding om stimulerende middelen te gebruiken ter verhoging van het prestatievermogen alleen maar groter.

6. Ook wordt in de mededeling betoogd dat het steeds internationalere karakter van de sport ertoe leidt dat de bestrijding van doping in de sport ook steeds meer een supranationale dimensie moet krijgen. De EU kan, volgens de mededeling, zonder afbreuk te doen aan het subsidiariteitsbeginsel of aan de autonomie van sportorganisaties, wel degelijk een bijdrage leveren aan de internationale bestrijding van het dopinggebruik door de respectieve landen ertoe aan te zetten een gelijksoortige benadering te volgen en gebruik te maken van bestaande communautaire beleidsvormen en -middelen. De Commissie pleit in dit verband voor een driesporenbenadering in de zin van het in kaart brengen van de standpunten van deskundigen inzake het dopingverschijnsel, het verlenen van medewerking aan de oprichting van een Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping, en het inschakelen van de middelen van de Gemeenschap bij die operatie.

7. **Deskundigenadvies:** de Commissie heeft de Europese Werkgroep voor de Ethiek geraadpleegd, die in zijn in november 1999 afgegeven advies verwees naar een aantal ethische basisbeginselen die ten grondslag moeten liggen aan alle communautaire maatregelen en aangaf hoe deze moeten worden toegepast met betrekking tot het dopinggebruik door sportmannen en -vrouwen, namelijk het recht van iedereen op gezondheid en veiligheid (waarbij sportmannen en -vrouwen gevrijwaard moeten worden tegen pressiemiddelen om tot dopinggebruik aan te zetten); de noodzaak van integriteit en transparantie (sportcompetities moeten een eerlijk verloop krijgen); de plicht om de zwakken en kwetsbaren (met name kinderen en jongeren in de sport) te beschermen. Ook stelde de werkgroep een aantal praktische maatregelen voor zoals gezondheidscontroles voor sportmannen en -vrouwen; het opnemen van specifieke aanbevelingen inzake dopinggebruik in contracten voor sportmannen en -vrouwen; nauwere samenwerking tussen de politieke en justitiële autoriteiten in de lidstaten; een richtlijn inzake de bescherming van jongeren in de sport; en de organisatie van een conferentie van belanghebbende partijen voor de opstelling van een gedragscode in de sport. De Commissie heeft toegezegd deze voorstellen in overweging te nemen.

8. **Het Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping:** De lidstaten en de Commissie zijn ingegaan op de uitnodiging van het Internationaal Olympisch Comité om mee te werken aan de oprichting van een Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping. Dit in november 1999 opgerichte agentschap zal naar wordt verhoopt volledig operationeel zijn vóór de opening van de Olympische Spelen van Sydney in september 2000. De opdracht van het agentschap bestaat o.a. in de vaststelling en aanpassing van de lijst van verboden stoffen die is opgesteld door de Medische Commissie van het IOC, de officiële erkenning van testlaboratoria en de harmonisatie van testmethoden en in de samenwerking met internationale sportbonden en overheidsinstanties, alsmede in de planning en coördinatie van tests buiten het competitiegebeuren om.

9. De overheidsinstanties en sportorganisaties moeten op voet van gelijkheid zijn vertegenwoordigd in het stichtingsbestuur van het agentschap, dat onafhankelijk dient te zijn van externe belangen. Tot 1 januari 2002 beschikt de EU over twee *ad personam* benoemde vertegenwoordigers in het bestuur en heeft de Commissie daarin de status van waarnemer. De besluitvorming binnen het bestuur vindt plaats op collegiale grondslag. Het bestuur heeft voorlopig zijn hoofdkwartier in Lausanne en het moet zo spoedig mogelijk een besluit nemen

over een permanente hoofdzetel. Tot januari 2002 wordt het agentschap gefinancierd door het IOC.

10. Optimalisering van communautaire beleidsvormen en regulerende maatregelen: De Commissie betoogt dat de strijd tegen het dopinggebruik alleen kan worden gewonnen door een betere coördinatie van het beleid van de sportgemeenschap, de lidstaten, de internationale organisaties, de EU en het Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping. Tevens suggereert zij dat het bestaande communautaire beleid een rol kan spelen in de strijd tegen het dopinggebruik. Zo kan o.a. worden gedacht aan steun via het vijfde kaderprogramma voor meer onderzoek naar stimulerende middelen, de manieren om deze op te sporen, de gevolgen van dopinggebruik voor de gezondheid van de gebruikers en de sociale druk die tot dopinggebruik aanleiding kan geven. Daarnaast bieden ook de programma's SOCRATES, LEONARDO en YOUTH middelen om - zij het slechts langs indirecte weg - informatie te verschaffen en de bewustmaking omtrent dopinggebruik te verbeteren. Ook de communautaire programma's ter bevordering van uitwisselingen tussen politiefunctionarissen (OISIN) en juristen (GROTIUS) uit de verschillende lidstaten kunnen een rol vervullen bij het verzamelen van informatie en het opzetten van gerichte opleidingen. Op grond van artikel 12 van richtlijn 92/27/EEG van de Raad van 1992 betreffende de etikettering van geneesmiddelen kan de Commissie richtsnoeren publiceren over speciale waarschuwingen voor bepaalde categorieën medicinale producten: de Commissie is voornemens hierover in discussie te treden met de lidstaten om ervoor te zorgen dat wanneer medicinale producten actieve bestanddelen bevatten die bij dopingonderzoek tot een positief resultaat kunnen leiden, dit duidelijk op het etiket wordt aangegeven.

11. De Commissie is voornemens bij de Raad een voorstel voor een aanbeveling uit hoofde van artikel 152 van het Verdrag (inzake volksgezondheid) in te dienen voor de preventie van dopinggebruik in de sport (met name in de amateursport). Deze aanbeveling heeft met name ten doel de lidstaten beter te doordringen van het gezondheidsbevorderende effect van sportbeoefening en van de schadelijke gevolgen van dopinggebruik. De Commissie zal o.a. worden verzocht een rapport op te stellen over de verspreiding en de redenen voor het gebruik van doping in de sport, een onderzoek in te stellen naar de doelmatigheid van programma's ter bestrijding van dopinggebruik, en de uitwisseling van personeel en informatie over de preventie van dopinggebruik in de sport te ondersteunen. Ook het binnenkort in te dienen algemeen actieprogramma voor de volksgezondheid zal bijkomende mogelijkheden bieden om meer aandacht te besteden aan dopingbestrijdingsmaatregelen.

12. Tenslotte is de Commissie voornemens om de twee jaar verslag uit te brengen over de resultaten van de communautaire en nationale maatregelen ter bestrijding van het dopinggebruik in de sport en over de heersende praktijken op het gebied van dopinggebruik, en overweegt zij op basis van artikel 300 van het Verdrag tot de Raad een aanbeveling te richten met het oog op de toetreding van de Gemeenschap tot het in 1989 door de Raad van Europa goedgekeurde Europese Verdrag ter bestrijding van doping.

COMMENTAAR

13. Het Europees Parlement, en met name deze commissie hebben consequent gepleit voor een communautair optreden ter bestrijding van dopinggebruik in de sport. In het plenaire debat dat voorafging aan de goedkeuring van de resolutie over urgente maatregelen ter bestrijding van dopinggebruik in de sport in december 1998, vatte een lid van de commissie de problematiek als volgt samen: "Het gebruik van stimulerende middelen en doping voor andere dan medische

doeleinden valt niet goed te keuren. Het gebruik van stimulerende middelen is zowel in psychologisch, mentaal als fysiek opzicht schadelijk voor de gezondheid van de gebruiker. Daarnaast zijn er ook nog een aantal ethische implicaties aan verbonden ... sportmannen en -vrouwen vervullen een voorbeeldfunctie voor de Europese jongeren, die veel meer aandacht besteden aan het gedrag van sportmannen en -vrouwen dan aan dat van politici ... Dit is een probleem dat de nationale grenzen overschrijdt. Het kan niet alleen door individuele landen op nationaal niveau worden opgelost. Er is samenwerking in internationaal verband voor nodig. De Commissie en ook Europa dragen hierin een eigen verantwoordelijkheid⁷. In dit verband dient het dan ook te worden toegejuicht dat in begrotingslijn B3-2020 ruimte is geschapen voor de financiering van modelprojecten ter ondersteuning van campagnes tegen dopinggebruik in de sport in Europa.

14. De Commissie onderstreept dat veel van de directe oorzaken voor dopinggebruik door sportmannen en -vrouwen in het algemeen toe te schrijven zijn aan de overcommercialisering van de sport. Dit is ongetwijfeld het geval, maar het vormt slechts één aspect van de commerciële sponsoring van de sport. Het is immers juist de sponsoring die veel nationale en internationale sportevenementen - waarbij de meeste deelnemers **juist geen** prestatiebevorderende middelen gebruiken - überhaupt mogelijk maakt. Bovendien hebben commerciële sponsors er ongetwijfeld ook belang bij dat het dopinggebruik uit de sport verdwijnt. Televisiemaatschappijen en andere sponsors van sportevenementen zijn voor hun inkomsten immers aangewezen op een publiek dat gelooft dat de sport inderdaad de Olympische idealen belichaamt van competitiegeest in combinatie met vriendschap, solidariteit en fair play: indien het publiek het vertrouwen kwijtraakt in de integriteit van sportevenementen, bestaat immers het reële risico dat zij er niet meer naar zullen kijken. Het is zaak dat dit gemeenschappelijke belang wordt onderkend en dat de mogelijkheid wordt onderzocht of commerciële sponsors niet bij de bestrijding van dopinggebruik kunnen worden betrokken.

15. Tenslotte wordt in de mededeling van de Commissie onvoldoende aandacht besteed aan onopzettelijk dopinggebruik door sportmannen en -vrouwen. Het is immers niet ongewoon dat sporters in goed vertrouwen een geneesmiddel innemen voor een kleine aandoening en daarmee onbewust een stimulerend middel gebruiken dat in de sport verboden is. Sportlieden die aldus positief worden bevonden voor een verboden stimulerend middel, kunnen zich geconfronteerd zien met dezelfde sanctie - bijvoorbeeld diskwalificatie uit de competitie - en op dezelfde manier gestigmatiseerd raken als degenen die het verboden middel opzettelijk hebben ingenomen. Een van de manieren om dit risico te voorkomen, zou erin bestaan alle farmaceutische producten van een ondubbelzinnig en duidelijk etiket te voorzien, waarop precies is aangegeven of het gebruik van een bepaald product bij een test op verboden stoffen een positief resultaat kan opleveren.

CONCLUSIES

16. Een en ander in acht genomen, verdient de Commissie alle lof voor haar mededeling. Zoals de collega's zich zullen herinneren, heeft de commissie in haar advies aan de Commissie constitutionele zaken inzake de aanstaande intergouvernementele conferentie aangedrongen op de invoering van een afzonderlijke rechtsgrondslag voor communautaire maatregelen op sportgebied. In afwachting daarvan heeft de Commissie goed werk verricht door aan te geven

⁷ Zie de Handelingen van de plenaire vergadering van 17 december 1998, blz. 38.

welke stappen zij op grond van de bestaande Verdragsbepalingen kan ondernemen. Het valt toe te juichen dat zij bereid is concrete stappen te overwegen zoals het richten van oproepen tot clubs om in contracten met spelers en ander personeel (zoals artsen en trainers) een specifieke verwijzing op te nemen naar het feit dat dopinggebruik schadelijk is voor de gebruiker en moet worden gezien als een vorm van bedrog. Ook dient de Commissie te worden gesteund in haar voornemen om ten volle gebruik te maken van de manieren waarop bestaande beleidsvormen en reguleringsmaatregelen kunnen worden ingezet bij de bestrijding van dopinggebruik in de sport.

17. Daarnaast zijn er echter nog een aantal terreinen waarop uw rapporteur de Commissie zou willen oproepen meer doortastendheid aan de dag te leggen.

18. De betrokkenheid van de Gemeenschap bij internationale overeenkomsten ter bestrijding van dopinggebruik: De Gemeenschap zou er beslist goed aan doen toe te treden tot het Europees Verdrag ter bestrijding van doping van de Raad van Europa en de Commissie zou met het oog daarop zo spoedig mogelijk een aanbeveling tot de Raad moeten richten. Dat geldt ook voor de deelneming van de Gemeenschap aan het Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping: ook hier zou de Commissie zo spoedig mogelijk een voorstel aan het Parlement en de Raad moeten voorleggen met het oog op de officiële bekrachtiging van de medewerking van de Gemeenschap aan de werkzaamheden van het agentschap.

19. De agenda van het Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping: de Gemeenschap zou gebruik moeten maken van haar positie in het Internationaal Agentschap om meer aandacht te besteden aan de bescherming van wettelijk minderjarige sporters tegen dopinggebruik. Tevens zou zij bij het IOC moeten aandringen op de invoering van een ISO-norm in de 27 officieel erkende laboratoria voor het testen op de aanwezigheid van in de sport verboden stimulerende middelen.

20. Duidelijke etikettering: in het kader van het Internationaal Agentschap voor de bestrijding van doping en in samenwerking met de farmaceutische industrie, het IOC en de lidstaten, zou de Commissie een onderzoek moeten instellen naar de mogelijkheid om alle farmaceutische producten van een duidelijk etiket te voorzien ten einde het risico van onopzettelijk gebruik van verboden middelen door sportmannen en -vrouwen tot een minimum te beperken. Dit is vooral van belang in de amateursport, waar sporters doorgaans geen toegang hebben tot dit soort deskundig medisch advies, dat wel beschikbaar is voor beroepssporters. Een van de mogelijkheden zou zijn op alle farmaceutische producten een logo aan te brengen dat bestaat uit een duidelijk herkenbare tak van sport (bijvoorbeeld een boogschutter of een discuswerper) en een verkeerslicht. Indien het verkeerslicht op groen staat, betekent het dat het product geen enkele stof bevat die bij een test op in de sport verboden stoffen een positief resultaat zou kunnen opleveren. Indien het licht op rood staat, betekent het dat het product wél dergelijke stoffen bevat en bij zo'n test wel een positief resultaat zal opleveren. Indien het licht op oranje staat, wijst dat erop dat het gebruik van het product bij een test een positief resultaat kan opleveren en dat de betrokken sporter wordt geadviseerd deskundig advies in te winnen alvorens het product te gebruiken.

21. "Bijna-dopingproducten": de Commissie zou in het kader van haar voorlichtingscampagnes om sporters te wijzen op de risico's van dopinggebruik ook informatie moeten verschaffen over "bijna-dopingproducten", d.w.z. producten die stoffen of bepaalde combinaties van stoffen bevatten die weliswaar niet in de sport zijn verboden, maar

farmacologisch gezien wel zeer dicht in de buurt komen van stoffen die wel zijn verboden. Zij zou moeten overwegen op te roepen tot een vrijwillig verbod op de verkoop van dergelijke producten in de sporthandel. Ook zou de Commissie er in het kader van haar gezondheidscampagnes goed aan doen te trachten jongeren ervan te weerhouden voor kleinere kwalen routinematig gebruik te maken van farmaceutische producten.

22. Gedragscode in de sport: de Europese Werkgroep voor de Ethiek beveelt aan dat de EU in samenwerking met de Raad van Europa een Europese conferentie over dopinggebruik in de sport organiseert. Het doel van deze conferentie zou erin moeten bestaan een gemeenschappelijke verklaring op te stellen die gelijkstaat met een gedragscode voor de sport. Als deelnemers wordt o.a. gedacht aan sportmannen en -vrouwen, vertegenwoordigers van sportorganisaties, Europese instellingen e.d., maar tevens zouden commerciële sponsors van sportevenementen actief bij de conferentie moeten worden betrokken. Op die manier zouden zij kunnen worden aangemoedigd alleen nog evenementen te sponsoren die georganiseerd zijn en waaraan wordt meegewerkt door deelnemers die de gedragscode voor de sport onderschrijven, hetgeen een goede manier zou zijn om commerciële sponsors direct bij de bestrijding van dopinggebruik te betrekken.

23. Mentaliteitsverandering in de competitiesfeer: tenslotte wil uw rapporteur de Commissie met aandrang verzoeken ervoor te zorgen dat bij het inzetten van de middelen van de EU op het gebied van jongeren-, onderwijs-, opleidings- en ander beleid in de strijd tegen dopinggebruik een inspanning wordt gedaan om een mentaliteitsverandering in de competitiesfeer teweeg te brengen. De moeilijkste taak van allemaal is wellicht om gedaan te krijgen dat - zoals in de Oudheid - opnieuw de overtuiging veld wint dat competitie weliswaar natuurlijk en gezond is, maar dat winnen niet het enige - of zelfs niet het voornaamste - doel is van sportbeoefening.

ADVIES van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid

aan de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport

inzake de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's: plan voor de bijdrage van de Gemeenschap aan de dopingbestrijding in de sport
COM(1999) 643 – C5-0087/2000 – 2000/2056(COS))

Rapporteur voor advies: Mihail Papayannakis

PROCEDUREVERLOOP

De Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid benoemde op haar vergadering van 22 maart 2000 Mihail Papayannakis tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergaderingen van 24 mei en 21 juni 2000.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende conclusies.

Bij de stemming waren aanwezig: Caroline F. Jackson, voorzitter, Alexander de Roo en Carlos Lage, ondervoorzitters, Mihail Papayannakis, rapporteur, Per-Arne Arvidsson, David Robert Bowe, John Bowis, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Avril Doyle, Laura González Álvarez, Robert Goodwill, Mary Honeyball (verving Anneli Hulthén), Hans Kronberger, Bernd Lange, Peter Liese, Maria Martens (verving Maria del Pilar Ayuso González), Pietro-Paolo Mennea (verving Chris Davies), Emilia Franziska Müller, Rosemarie Müller, Riitta Myller, Giuseppe Nisticò, Béatrice Patrie, Marit Paulsen, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Karin Scheele, María Sornosa Martínez, Bart Staes (verving Marie Anne Isler Béguin), Antonios Trakatellis en Phillip Whitehead.

BEKNOPTE MOTIVERING

Op 17 december 1998 heeft het Europees Parlement een resolutie aangenomen waarin de Commissie wordt verzocht rekening te houden met het dopingprobleem en maatregelen op het niveau van de Gemeenschap voor te stellen, die met name tot een betere coördinatie en een betere afstemming van de nationale en Europese maatregelen en acties leiden. In zijn resolutie heeft het EP een oproep gedaan "*aan de Europese Commissie om voorstellen te doen voor de uitvoering van een onderling afgestemd volksgezondheidsbeleid met als doel doping te bestrijden*".

In december 1998 heeft de Europese Raad te Wenen ook zijn bezorgdheid uitgesproken over de omvang en de ernst van dopingpraktijken in sportkringen en er met nadruk opgewezen dat er op het niveau van de Europese Unie actie moet worden ondernomen.

De bezorgdheid van zowel het Parlement als de Europese Raad werd vooral ingegeven door het dopingschandaal in de Tour de France van dat jaar.

In de onderhavige mededeling stelt de Commissie een driesporen benadering voor:

- ✓ in kaart brengen van de standpunten van deskundigen over de ethische, juridische en wetenschappelijke kanten van het dopingverschijnsel; te dien einde heeft de Commissie de Europese werkgroep voor de ethiek om advies gevraagd,
- ✓ het verlenen van medewerking aan de voorbereidingen van een internationale conferentie over dopingbestrijding en samenwerking met de Olympische beweging om tot een internationaal agentschap voor de bestrijding van doping, gevestigd in Lausanne, te komen,
- ✓ inschakelen van de instrumenten van de Gemeenschap – met name SOCRATES, LEONARDO en YOUTH-programma's alsmede het vijfde Kaderprogramma voor onderzoek- om de lopende maatregelen van de lidstaten aan te vullen.

De Commissie beoogt een voorstel voor een aanbeveling van de Raad in te dienen, gebaseerd op artikel 152 (Volksgezondheid) – betreffende de preventie van het gebruik van drugs in de sport. Het nieuwe actieplan voor de volksgezondheid biedt ook een mogelijkheid om deze kwestie aan te pakken. De Commissie publiceert voorts om de twee jaar een verslag over de resultaten van de Gemeenschap en de nationale maatregelen ter bestrijding van doping en trends in dopingpraktijken in de sport. Voorts zal zij overwegen een aanbeveling aan de Raad in te dienen – gebaseerd op artikel 300 (internationale overeenkomsten) – betreffende de toetreding van de Gemeenschap tot het Europees Antidopingverdrag dat in 1989 door de Raad van Europa is aangenomen.

KANTTEKENINGEN VAN DE RAPPORTEUR

Het eigen devies van de Olympische beweging – "steeds hoger, steeds sneller, steeds sterker - draagt onbewust bij aan een ongebreidelde concurrentie tussen atleten onderling en tussen atleten en de natuur. Misschien moet eens diepgaander worden nagedacht over de eigenlijke doelstellingen van de atletiek en van de sport in het algemeen. Reeds in 1923 heeft Pierre de Coubertin in een toespraak in Rome "de politiek die zich meester dreigt te maken van de sport, het toenemend winstbejag rond kampioenen, de vergoddelijking waardoor de hiërarchie van waarden op zijn kop wordt gezet, het chauvinisme, de meedogenloosheid, de overbelasting, de overtraining en de doping" aan de kaak gesteld.

Door zich te onderwerpen aan een economische logica heeft de sport zijn eigen waarden en zelfs het behoud van zijn geloofwaardigheid op losse schroeven gezet. De cultus van het resultaat tegen elke prijs hoort niet bij de sport. Hij leidt vaak tot een volstrekte misvatting van zin en waarden.

Doping is een lucratieve zaak geworden en leidt tot georganiseerde handel. De redenen die bepaalde sportmensen, verantwoordelijken van federaties, artsen en scheidsrechters brengen tot laksheid of bedrog zijn te vinden in de logica van het functioneren van het sportsysteem, en in de eerste plaats in de wedloop om medailles en financieel gewin. Als men weigert deze dopingproducten te nemen terwijl andere concurrenten dat wel doen kan men niet meer meekomen. Deze praktijk blijft niet alleen beperkt tot de profs – bij steeds jongere sportmensen - het risico is dus enorm dat doping wordt beschouwd als een soort verplicht tracé.

De communautaire actie moet op drie onderdelen gebaseerd zijn:

Ten eerste preventie: er moet informatie worden verstrekt en scholing komen bij de sportbewegingen zodat de strijd wordt aangebonden tegen de diepere oorzaken van doping. Ook moet worden geïnvesteerd in studies waaruit duidelijk blijkt wat de onwenselijke gevolgen zijn van de door de atleten meest gebruikte stoffen en de resultaten moeten worden gepubliceerd.

Ten tweede moeten de netwerken die de dopingproducten verspreiden worden ontmanteld, bijvoorbeeld via Europol en Interpol. Al te vaak worden alleen de sportmensen bestraft terwijl de leveranciers en de beheerders van dopingproducten zich geen zorgen hoeven te maken. Er bestaat een zeer georganiseerd en uitermate lucratief dopingnetwerk. De politiek moet zich sterk maken om een eind te maken aan al deze problemen. Zij moet iets doen aan de dieperliggende oorzaken van doping en mag nooit zwichten voor de druk die op haar wordt uitgeoefend.

Ten derde de invoering van een internationaal, transparant en coherent systeem dat niet mogelijk is zonder afschrikwekkende straffen. Daarom moet er een systeem worden ingevoerd van analoge sancties met een internationale geldigheid.

CONCLUSIES

De Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid verzoekt de ten principale bevoegde Commissie cultuur, jeugd, onderwijs, media en sport onderstaande suggesties in de goed te keuren ontwerp-resolutie op te nemen:

1. is ingenomen met de mededeling van de Commissie maar betreurt dat daarin geen gedetailleerde analyse aan bod is gekomen van de oorzaken en de reikwijdte van het dopingprobleem in verschillende sportmilieus; stelt ook vast dat deze in juridisch opzicht onvoldoende is om daarop een communautair beleid te baseren en stelt voor een richtlijn over de bestrijding van doping op grond van artikel 152 van het EG-Verdrag op te stellen;
2. stelt vast dat het gebruik van dopingproducten niet beperkt blijft tot de professionele sport maar ook wijd verbreid is in amateursporten (bijvoorbeeld fitness, bodybuilding enz.) waardoor doping een algemeen gezondheidsprobleem, een nieuwe vorm van drugafhankelijkheid en een ernstige bedreiging voor de ethiek van de sport wordt;
3. dringt er derhalve bij de Commissie op aan de dopingkwestie grondig te bestuderen in het kader van het nieuwe programma voor volksgezondheidsmaatregelen;
4. steunt een duidelijke en ondubbelzinnige definitie van doping door middel van het opstellen van een lijst – geldig voor alle sporten en voor alle landen – van verboden dopingstoffen en –praktijken alsmede gemeenschappelijke procedures ter vaststelling en beoordeling van illegale stoffen;
5. is van mening dat een succesvolle bestrijding van doping niet mogelijk is zonder doeltreffende sancties; steunt derhalve de invoering van een consistent internationaal sanctiestelsel dat geldig is voor alle atleten en voor de verstrekkers van doping. De sancties moeten veel ingrijpender gevolgen hebben voor atleten en sportmensen die, na het gebruik van doping, records en klasseringen hebben behaald en voor elke andere vorm van voordeel dat daarmee verbonden is;
6. stelt vast dat de productie en distributie van dopingproducten een internationale zaak geworden is die door goed georganiseerde criminele netwerken wordt geleid;
7. acht het derhalve noodzakelijk dat in de communautaire maatregelen op het gebied van de politieke en judiciële samenwerking adequaat rekening wordt gehouden met de illegale handel in dopingproducten;
8. verzoekt de Commissie een actief preventiebeleid te voeren door middel van bewustmakings- en onderwijscampagnes op scholen, onder jongeren, op sportclubs en –organisaties van amateurs en profs, waarbij het accent wordt gelegd op de gevaren van doping voor de gezondheid en op de aantasting van de ethische waarden;
9. is van mening dat het voorlichtingsbeleid, met name in de media, het publiek de trainingsprogramma's van atleten moet laten zien en niet alleen de resultaten van sportmanifestaties, en nuttige informatie moet verstrekken over de negatieve gevolgen van doping voor de gezondheid;

10. steunt de invoering van een internationaal Antidopingagentschap, gestoeld op de beginselen van onafhankelijkheid, transparantie en neutraliteit, en verlangt een actieve betrokkenheid van de EU-lidstaten die aan dit agentschap deelnemen die meer op elkaar is afgestemd en doeltreffender is;
11. verzoekt de Commissie regelmatig verslag uit te brengen over de werkzaamheden van dit agentschap en over de behaalde resultaten.